

Internasjonal medisin

– Resultater er viktigst

– Det viktigste i internasjonalt arbeid er ikke alltid hvem som gjør hva, men at det skapes resultater, sa generaldirektør Gro Harlem Brundtland da sentralstyret og sekretariatsledelsen i Legeforeningen møtte henne på slutten av fjoråret.

Møtet fant sted på hovedkontoret til Verdens helseorganisasjon (WHO) i Genève. Det var en velopplagt generaldirektør som inviterte til en samtale, til tross for at hun en time tidligere hadde landet fra en reise til India.

– Det er vesentlig for en organisasjon som Verdens helseorganisasjon å bygge opp nettverk basert på kunnskapsbasert medisin, sa Gro Harlem Brundtland. Hun fortalte at det ikke har budt på problemer å bruke dette begrepet og gjennom det dokumentere hva som fungerer i praksis. – Vi evaluerer og ser om vi får reduksjon i sykkelighet og dødelighet. Vi må vite om ting nytter. Vi kan ikke tro eller synes, men hele tiden ha forskningsbasert kunnskap, understreket Harlem Brundtland. Man må ha forskningsbasert kunnskap for å være i stand til å bygge broer mellom nasjoner og over hele verden.

Hun trakk en parallell tilbake til Karl Evang og Fredrik Mellbye. – De så nødvendigheten av kunnskapsbaserte handlinger.

Generaldirektør Gro Harlem Brundtland i Verdens helseorganisasjon i møte med Legeforeningens sentralstyre. Foto E.J. Andersen

Disse holdningene ble bygd inn i meg tidlig som lege, sa hun.

Sammenheng mellom fattigdom og ulikheter i helse

Gro Harlem Brundtland tok opp situasjonen rundt fattigdom og helseulikhet i verden. Ifølge WHO's mandat har alle rett til helse. – De grunnleggende likhetsidealer lå der allerede fra starten av i organisasjonens virksomhet. – Idealene bak kampanjen *Helse for alle* i 1970-årene, viste seg å være like allmenngyldige da jeg tiltrådte som generaldirektør. Jeg har sett i praksis at retorikken vedrørende idealer og mål ikke bare er ord, sa hun.

– Jeg ønsket at WHO skulle se nærmere på helse og fattigdom og sammenhengen mellom økonomi og helse. Vi ønsket å se om det å investere i helse i fattige land gir økonomiske resultater for landet. Vi nedsatte en kommisjon med en rekke økonomer. Disse konkluderte med at et land må investere i helse for å skape grunnlag for vekst. I kartleggingen av hva land investerer i helsesektoren, valgte jeg å legge strategien opp etter kunnskapsbaserte prinsipper. WHO har med det styrket sin stilling overfor Verdensbanken og UNICEF. Det er strategien – å overbevise land om at de må investere ved bruk av kunnskapsbasert informasjon, sa Gro Harlem Brundtland.

Resultater viktig

Det er resultatene som teller, sa hun. – Ett av mine prinsipper for WHO's virksomhet er at det viktigste ikke er hva som gjøres innen organisasjonen, men hva som kommer ut av innsatsen samlet sett. WHO kan spille en rolle som støttespiller. Vi er til stede som et kunnskapsmiljø, og bruker modeller om partnerskap overfor våre samarbeidspartnere, fortalte Harlem Brundtland.

Rammekonvensjonen om tobakk

– Jeg husker at Carl Ditlef Jacobsen i 1981 tok kontakt med meg i tobakksspørsmålet.

Den gang var det ikke mulig med så sterke tobakkrestriksjoner nasjonalt som han etter spurte. Nå har vi internasjonalt klart å lage et nettverk som arbeider med rammekonvensjonen om tobakk. Jeg håper vi vil lykkes med denne rammekonvensjonen. Får vi med Tyskland, Japan og USA på den, tror jeg vi kan ha laget kjernen til et fremtidig tobakksreklameforbud, sa generaldirektøren.

Internasjonalt legesamarbeid

Legeforeningen orienterte om et samarbeid med blant annet Den internasjonale Røde Kors-komiteen (ICRC) og den britiske legeforeningen om bl.a. utvikling av et kurs for fengselsleger, som den enkelte lege kan ta via Internett. Legeforeningen er også i kontakt med strategiavdelingen for helse og menneskerettigheter i Verdens helseorganisasjon, og håper å kunne utvikle kurs rettet mot helsepersonell om for eksempel helse-tjeneste for kvinner i utviklingsland eller andre beslektede emner. Gro Harlem Brundtland har positive synspunkter på Verdens helseorganisasjons rolle i samarbeidet med de nasjonale legeforeningene i Europa. WHO-Europa har vært invitert til det årlige møtet med representanter for alle nasjonale legeforeninger i regionen. Spesielt betydningsfullt synes dette å ha vært for representantene fra de tidligere Østsonelandene. Mange av vedtakene på disse møtene har hatt betydelig påvirkningskraft.

Ellen Juul Andersen
ellen.juul.andersen@legeforeningen.no
Den norske lægeforening